

POSTANOWIENIE

13 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 13 lipca 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z wniosku T. N. i I. N.
z udziałem Miasta G.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na skutek skargi kasacyjnej T. N. i I. N.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu
z 29 grudnia 2021 r., II Ca 1562/21,

**odrzuca skargę kasacyjną i oddala wniosek uczestnika
o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części (pkt 1) oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Są to elementy konstrukcyjne skargi, a ich brak nie podlega uzupełnieniu. Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Od skarżącego wymaga się, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o charakterze interpretacyjnym. Zakres zaskarżenia oraz wnioskowanego uchylenia albo uchylenia i zmiany orzeczenia sądu

odwoławczego nie mogą być pozostawione Sądowi Najwyższemu do samodzielnego określenia w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się autor skargi. Waga tych obowiązków i powiązane z nimi wymaganie precyzji w określaniu zakresu zaskarżenia oraz formułowaniu wniosków kasacyjnych powodują, że ewentualne wady skargi w tym zakresie nie mogą być, inaczej niż w przypadku braków o charakterze formalnym, naprawione. Skarga, która nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15, nie publ. i z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15, nie publ.). Bezwzględny wymaganie jest, żeby zakres zaskarżenia i wnioski o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13, nie publ. i z dnia 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16, nie publ.).

Skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie nie spełnia tego wymagania, gdyż brak w niej korelacji między zakresem zaskarżenia a wnioskiem o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Skarżący zaskarżyli postanowienie Sądu Okręgowego w części tj. w zakresie w jakim została oddalona ich apelacja, wnieśli zaś o “uchylenie skarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Poznaniu do ponownego rozpoznania”.

W niniejszej sprawie brak było podstaw do przyznania kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnikowi uczestnika. Wniosek zgłoszony w tym przedmiocie w odpowiedzi na skargę, został powiązany z wnioskiem o oddalenie skargi lub odmowę jej przyjęcia. Żadne z takich rozstrzygnięć w sprawie nie zapadło, a podzielić należy prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów łączy ze wskazanymi przez siebie - innym niż zapadłe - rozstrzygnięciem (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01, nie publ. i z 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12, nie publ.).

Z tych względów skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

(M.K.)

[ms]